

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1938 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående viss ändring i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva.

(2:a avd.)

I en inom första kammaren av herr *Sam Larsson* väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 95, har hemställts, att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande sådan ändring i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva, som i motionen angivits, samt att för riksdagen framläggas det förslag, till vilket utredningen kan föranleda.

Enligt 19 § förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva (arvsskatteförordningen) beräknas skatten på grund av arv eller testamente enligt en tariff, däri de skattskyldiga uppdelats i fyra särskilda klasser. Enligt klass I utgår arvsskatt för andel, som på grund av arv eller testamente tillkommer efterlevande make, barn, adoptivbarn eller avkomling till barn eller adoptivbarn; enligt klass II utgår nämnda skatt för andel, som tillkommer föräldrar, syskon (halvsyskon) eller syskons (halvsyskons) avkomling, eller som på grund av testamente tillkommer akademi, vetenskapligt samfund, allmänt undervisningsverk, stipendiefond eller pensionsanstalt ävensom sjuk- eller fattigvårdsinrättning eller annan from stiftelse; enligt klass III utgår skatt för andel, som tillkommer kyrka eller religiöst samfund, landsting, kommun, hushållningssällskap, registrerad sjukkasse, registrerad understödsförening eller ock sådan förening eller annan sammanslutning, som, utan att hava till ändamål att genom ekonomisk verksamhet tillgodose medlemmarnas ekonomiska intressen, fullföljer övervägande religiösa, välgörande, politiska, sociala, vetenskapliga, konstnärliga eller eljest kulturella syften eller avser att främja handel, industri eller övriga näringar inom landet; enligt klass IV utgår skatt för andel, som tillkommer annan arvinge eller testamentstagare än sådana, som omförmälas i klasserna I—III.

Enligt 38 § nämnda förordning beräknas skatt för gåva efter samma grunder som skatt på grund av arv eller testamente.

I anledning av en vid 1937 års riksdag väckt motion, II: 142, anhöll riksdagen, på förslag av bevillningsutskottet i betänkande nr 24, i skrivelse till Kungl. Maj:t, att Kungl. Maj:t ville — med beaktande av vad utskottet i sitt betänkande anfört — föranställa om utredning rörande ändring i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva beträffande så-

dana skattskyldiga, som kunde betraktas såsom trotjänare, samt för riksdagen framlägga det förslag, till vilket utredningen kunde föranleda.

Under hänvisning till 1937 års riksdags förenämnda skrivelse har motionären framhållit, att det torde finnas anledning undersöka, huruvida icke arvs- och gåvoskatten även på andra områden än beträffande trotjänare drabbade allt för hårt och därför borde lindras. Om exempelvis en son avlidit före sin moder, betraktades hans änka i arvsskattelhänseende såsom oskyld i förhållande till sonens moder och arvsskatt utginge i dylikt fall å testamentslegat till sonens änka efter klass IV. Härutinnan borde sådan ändring ske, att sons änka likställdes med syskons avkomling, för vilken arvsskatt utginge enligt klass II. Beträffande donationer till välgörande eller eljest allmännyttiga ändamål syntes jämväl fog föreligga för lindring i bestämmelserna om arvsskatt. Ur det allmännas synpunkt vore angeläget att uppmuntra till sådana donationer, som exempelvis avsåge ungdoms uppfostran. Nu gällande bestämmelser utgjorde emellertid hinder för tillkomsten av sådana donationer. På grund härav ansåge motionären önskvärt, att reglerna för arvs- och gåvoskatten underkastades granskning i syfte att erhålla en bättre avvägning av grunderna för denna beskattning.

Utskottet.

I likhet med motionären finner utskottet avvägningen av arvs- och gåvoskatten mellan olika slag av skattskyldiga enligt gällande bestämmelser icke vara tillfredsställande. Denna fråga är för närvarande föremål för utredning av särskilda, inom finansdepartementet tillkallade sakkunniga. Det torde kunna förväntas, att de av motionären framförda synpunkterna på ifrågavarande spörsmål komma att vid nämnda utredning tagas under närmare övervägande. På grund härav anser sig utskottet i frågans nuvarande läge icke böra föreslå någon åtgärd i anledning av motionen.

Utskottet hemställer därför,

att motionen I: 95 av herr Sam Larsson, angående viss ändring i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 maj 1938.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Johan Bårg, friherre Lagerfelt, Viktor Larsson, Bengtsson, Elof Andersson, Sjödahl, Velande, Ekman, Löfvander och Herman Ericsson; samt

från andra kammaren: herrar Anderson i Norrköping, Lövgren, Björklund, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm, Johanson i Huskvarna, Hagberg i Malmö, Jonsson i Skedsbygd, Mårtensson och Olsson i Kullenbergstorp.